

bygge på skibsregistreringslovens system. Herefter sondres der mellem registrering af selve skibet eller skibsbygget og rettighedsregistreringen. Man har heller ikke fundet grund til at afskære muligheden for at registrere andre rettigheder end ejendomsret og panterrettigheder, især da en grænsedragning beror på en fortolkning af konventionen.

Til lovudkastets enkelte bestemmelser skal følgende bemærkes:

Til 2.

Efter den gældende skibsregistreringslovs § 4, stk. 1, kan et skib, som er under bygning her i riget, registreres foreløbigt, når dets bygning har nået et vist stade, og dets tonnage skønnes at ville blive mindst 20 tons brutto. Det er dog en betingelse, at skibets ejer (bygherren) opfylder nationalitetsbetingelserne i sølovens § 1. Registrering sker på et skibsblad i det almindelige skibsregister, og der er herefter adgang til at registrere panterrettigheder og andre rettigheder over det under bygning værende skib efter de almindelige regler om rettighedsregistrering i lovens afsnit I B.

Før at dække bygningskonventionens art. 1 foreslår udvalget, at § 4, stk. 1, affattes således, at registrering af skibe under bygning fremtidig sker i en særlig afdeling af skibsregistret, kaldet skibsbygningsregistret, uanset om skibet bygges for dansk eller udenlandsk regning, og nationalitetskravet foreslås ophævet. Nationalitetskravet skønnes at være uden praktisk betydning, så længe skibet ikke er færdigbygget og skal have nationalitetsbevis udfærdiget for at kunne gå i fart, jfr. lovens § 17. Når skibet er færdigbygget, kan dets skibsblad overføres fra skibsbygningsregistret til det almindelige skibsregister, for så vidt nationalitetsbetingelserne godtgøres at være opfyldt.

Efter konventionens art. 4 skal registrering af rettigheder kunne ske allerede fra det tidspunkt, hvor der er oprettet en kontrakt om bygning af et bestemt individualiseret skib, eller endog når værftet blot erklærer, at det har besluttet sig til at bygge et sådant skib for egen regning. Art. 4 tillader dog, at det i den nationale lovgivning gøres til en betingelse for registrering, at kølen er blevet lagt, eller at tilsvarende konstruktionsarbejde er blevet udført på det sted, hvor skibet skal søsættes. Mens både

de norske og svenske lovudkast tillader registrering af skib under bygning på grundlag af en kontrakt eller en erklæring fra et værft om, at det har besluttet at bygge et skib, har udvalget ikke anset det for hensigtsmæssigt at indføre denne ordning. Noget behov for en sådan registrering af kontrakter og beslutninger skønnes for tiden ikke at foreligge. Heri har skibsværftsforeningen erklæret sig enig og har yderligere oplyst, at den britiske og den tyske værftsforening er af samme opfattelse. Da kreditgrundlaget i en kontrakt eller ensidig beslutning om bygning af et skib hyppigt vil være af tvivlsom karakter, foreslår udvalget herefter, at man bibeholder den gældende lovs kriterium for adgangen til registrering af skib under bygning, herunder tonnagegrænsen 20 tons brutto. Når det i § 4, stk. 1, fastsættes, at skibsbygningsregistret er en særlig afdeling af skibsregistret, følger heraf, at lovens øvrige regler om skibsregistret, f. eks. om udslættelse af skibsregistret og om rettighedsregistrering uden videre vil være gældende for de i skibsbygningsregistret optagne skibe.

Lovens § 4, stk. 2, indeholder en regel om, at værftet skal give skriftligt samtykke til registrering af bygherren som ejer af skib under bygning, mens omvendt bygherrens samtykke er nødvendigt for registrering af værftet som ejer. Denne regel har man navnlig fra værfternes side lagt vægt på at opretholde, såfremt konventionens regler skal gennemføres. Selvom det må bero på det enkelte lands ret, hvem der er ejer af et skib under bygning, kan det dog betragtes som tvivlsomt, om en sådan regel om samtykke til registrering er forenelig med konventionen, og der er næppe mulighed for på dette punkt at tage en reservation i forbindelse med ratifikation af konventionen. Under hensyn til skibsværftsforeningens holdning i dette spørgsmål har udvalget ikke fremsat forslag om ændring af § 4, stk. 2. Det må herefter nærmere overvejes, om man under hensyn til den foreliggende tvivl, uanset konventionens indarbejdelse i dansk ret, bør afstå fra at ratificere konventionen, eller om man i overensstemmelse med art. 12 i forbindelse med ratifikationen skal erklære, at man ikke anser sig for bundet af den i art. 11 anviste voldgiftsprocedure med eventuel indbringelse af spørgsmålet for den internationale domstol, såfremt ratifikati-